

عنوان مقاله:

ارزیابی کمی و کیفی فضاهای سبز شهر قزوین و ارائه راهکارهای برای رسیدن به وضعیت مطلوب (مطالعه موردی: پارک های الغدير و دهخدا)

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سمیه محمدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان قزوین

خلاصه مقاله:

پارک ها و فضای سبز شهری از مهمترین عوامل موثر در شکل دهی پایداری اجتماعی و کیفیت فضایی شهر به حساب می آیند که با گسترش و متراکم شدن بیش از پیش شهرها بر اهمیت آنها افزوده می شود پارک های شهری به لحاظ کارکردهای زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی موجب ارتقای کیفیت محیط شهری و بهبود سطح رفاه عمومی می شوند فضای سبز که به علت گسترش بی رویه شهر قزوین و تبدیل باغات و اراضی کشاورزی حاشیه آن به بافت شهری با تهدیدات جدی مواجه شده با معضلاتی همچون عدم استقرار و مکان یابی صحیح در سطح شهر، استفاده از فضاهای نامناسب، عدم رعایت همجواری ها، عدم توجه به سرانه ها، استانداردها و .. روبرو گردیده است این پژوهش با بهره گیری از ارزیابی های کمی و کیفی، نقشه های شهری و دیدگاه ها و نظریه های عمده در زمینه برنامه ریزی فضای سبز شهری به تحلیل و ارزیابی وضعیت دو پارک الغدير و دهخدا در شهر قزوین می پردازد در این راستا با گردآوری داده ها به صورت کتابخانه ای و میدانی (مشاهدات، پرسشنامه) و مقایسه تطبیقی آنها به نتایجی در مورد عوامل موثر در نارضایتی مراجعه کنندگان در دو پارک مذکور خواهد رسید. روش تحقیق به صورت توصیفی - تحلیلی و پیمایشی بوده و داده های آماری با توزیع 200 پرسشنامه بین مراجعه کنندگان به پارک ها گردآوری شد نتایج نشان می دهد که در هر دو پارک، مبلمان و امکانات ایمنی پارک در حد متوسط بوده اما به لحاظ امکانات فرهنگی در جایگاه ضعیف تری قرار دارند این در حالی است که هیچ اجزایی از عناصر مورد مطالعه این پارک ها در شرایط مطلوب نبوده است در پایان جهت استفاده هر چه بیشتر شهروندان از این پارک ها قابلیت هایی برای بهینه سازی استفاده از عناصر و اجزا مورد مطالعه به همراه دیگر کاستی ها و پتانسیل های توسعه پارک ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

فضای سبز، پارک های شهری، ارزیابی کمی و کیفی، قزوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/354120>

